

Apátrida, herririk gabea

I

Lainocean, eguzkitan,
ateri edo euritan
ilunaren irrikitan
nabil hamaika alditan.
Arratsaldeko zortzitan
jarria daukagun zitan
ilargiaren argitan
eguna hausten da bitan.
Bertako hainbat begitan,
keinu eta aurpegitan
nabari dut gehiegitan
dabiltzala inbiritan...
Umore ona patrikan
dudala noa bisitan,
ondo asko baitakit han
tristetzen dela sarritan.

II

Goizean goiz jeiki ahala
kotxe barruan noala
lan ordutegi zabala
da arazo printzipala.
Nahiz izan egun pattala,
nahiz izan egun makala,
gogoan daramadala
joaten da berehala...
Zin dagit bere magala
lasaigarria zaidala,
hain delako zerbitzala,
zintzoa eta leiala.
Nahiz jakin zor diodala
noizbait esatea hala,
munduak entzun dezala
bihotzez maite dudala.

III

Gaurkoan ezinegona
duenaren lehen sintoma
da bere ileko goma
norbaitek jarri diona.
Hau usaina dariona!
*Channel 5*aren aroma,
hain da aroma sakona,
helden dela handik hona...
Jantzia duenez gona
nik oparitu niona
eragin du zoriona,
bera eta biona.
Nahiz ta hau ez den Erroma,
nola den nire Madonna,
esan diot: "Jo, ze ona!
Zein guapa zauden amona!"

XDZ / A. ELOSEGI

DOINUA: Habanera.
Xenpelar Bertso Eskolak
antolatzen duen XX. Zapirain
Anaiak lehiaketako sail
irabazlea.

IV

Zaharren egoitzako gela
zaharkituaren umela
biok barruan gaudela
bilakatzen da epela.
Berak jarri du mantela,
nik marrubizko pastela
laurogeita hamar kandela
distiratsu dituela.
Opari gisa kapela
moderno bat nahi zuela,
banekien hala zela;
badaki banekiela...
Negarrez hasia dela
zabaldu zaio rimmela,
bere poztasun itzela
hedatu nahian bezela.

V

Baina, pozik dagoenak,
ez dauzka hain urrun penak,
sarritan oroitzapenak
baitira lagun txarrenak...
Luze bizi izan denak
ezin ditu ahaztu denak:
gerrate zibilarenak,
emigrazioarenak...
Caceresetik gehienak
ekarri zintuzten trenak,
geroztik eragozpenak
gainditu dituzuenak...
Eta esaten dit senak
identitate problemak
dituela, kristorenak,
aberririk ez duenak.

VI

Luzatu didan gupida
begiradaren harira
momentuan itzali da.
Hitz dardartien segida
iristean belarrira,
amonaren aurpegira
jarri naiz zuzen begira:
"Laster hilko naiz ta, tira,
badaukat azken desira:
ni ez sartu lur azpira,
errautsak hobeak dira!
Bota itzazu mendira
edo itsaso erdira,
horrelako *apátrida*
hartuko duten tokira.

VII

"Garbi dago hilerriko
lurra ez duzu begiko,
beraz, ehorzteko mito
horrekin ez dut segiko.
Ez itsaso, ez mendiko
nahiak ez ditut ahantziko
ta zure errautsekiko
promesa ez dut hautsiko;
baina, beste hamapiko
urtez zarenez biziko
halako presa handiko
lutorik ez dut jantziko!
Eta ez ahaztu ludiko
bihotz onen aberriko
kide zarenez betiko
ez zarela inoiz hilko".

VIII

Sentimenduek zirrara
eragitean, taupada
kopuruen gorakada
helden da bihotzetara.
Zahartzaroak eztenkada
emana dionez, jada
zerurako galtzadara
luzatu du begirada;
hargatik, besoetara
erakarriz, besarkada
handi batekin ikara
bidali du pikutara...
"Amona, zoaz lotara,
gaurkoa ere pasa da...
Bihar, ohi dugun gisara,
berriz elkartuko gara".